

OAMENII DIN ȘAG ȘI POVEȘTILE LOR

Citiți prima parte a unui reportaj despre fosta învățătoare Nina Ciogescu, fiica dascălului basarabean Sebastian Dragalin. (detalii în pagina 3)

anul VI ♦ nr.5 ♦ mai 2011 ♦ GRATUIT ♦ www.primariasag.ro

Jurnalul de Șag

Ziar cu caracter informativ editat de Consiliul Local Șag

Strada a II-a intră în reparații

Editorial

Stratul asfaltic de pe strada a II-a va fi refăcut

PRIMĂRIA a dat ordinul de începere a lucrărilor de refacere a străzii a II-a. Aceasta s-a degradat considerabil în ultimii ani și are deja foarte multe gropi. Ea va fi reabilitată în întregime, de la drumul național și până la drumul județean DJ 593 Timișoara – Parța.

„ESTE cea mai solicitată stradă, pentru că face legătura dintre două drumuri importante și

este tranzitată zilnic de multe mașini. În plus, pe porțiunea de la ieșirea din Șag către Parța trec și multe mașini agricole și de mare tonaj. O reabilitare consistentă nu a mai fost făcută de câțiva ani buni”, a explicat primarul Venus Oprea. Lucrarea este finanțată în întregime de la bugetul local.

Camere de supraveghere

ÎN URMA problemelor care au apărut în unele zone ale comunei, Primăria a extins sistemul de supraveghere cu camere video. O nouă cameră a fost instalată la terenul de sport sintetic, care a fost vandalizat la începutul anului. O altă cameră este instalată la Primărie și și-a dovedit deja în repetate rânduri utilitatea. Imaginile surprinse sunt înregistrate în permanență și pot fi imediat consultate în caz că apar probleme. “Vom ex-

tinde treptat sistemul la zonele cele mai vulnerabile, unde se produc mai multe fapte antisociale. Cei care sunt certați cu bunul simț și cu legea trebuie să știe că pot face din comuna Șag ceea ce vor ei. Colaborăm și cu Poliția locală pentru ca infractorii să fie prinși iar cetățenii să fie în siguranță”, a spus primarul.

După cum ați putut citi în prima pagină a Jurnalului, Primăria a instalat camere de supraveghere în comună pentru a mai reduce din numărul fenomenelor antisociale care se petrec în centrul satului. Mi-aș fi dorit ca să nu fie nevoie de astfel de sisteme, dar nu putem nici să stăm cu mâinile în sân și până la urmă suntem nevoiți să recurgem la ele. Dar nu putem să acoperim toată comuna și nici nu ar fi normal să o facem. Trebuie ca fiecare să contribuie cu ceva la siguranța comunității în care trăiește. În ultima perioadă au avut loc furturi în zonele marginase, la casele noi. Ele sunt și o consecință a faptului că oamenii nu se implică în viața comunității. Dacă fiecare ar comunica mai mult cu vecinii, dacă ar fi mai vigilenți față de ceea ce se întâmplă și dincolo de gardul propriei gospodării, dacă faptele antisociale ar fi condamnate vehement de cetățeni și denunțate autorităților, sunt convins că am scăpa de multe probleme. Eu vă invit la reflecție și vă aștept oricând la o discuție serioasă pe această temă.

Venus Oprea, primar

A intrat în vigoare legea zilierilor

ÎNCEPÂND cu data de 20 aprilie 2011, este în vigoare legea zilierilor (legea 52/2011) care reglementează raportul dintre persoanele care desfășoară activități necalificate, cu caracter ocazional, pentru diferite persoane juridice. Noutatea acestei legi este că beneficiarul va trebui să plătească impozitul pe venit pentru activitatea zilierului în cuantum de 16% din remunerația brută. Nu este vorba despre un raport între angajat și angajator, pentru că legea spune că între ziler și beneficiar nu trebuie încheiat un contract de muncă. În schimb, beneficiarul are obligația de a avea un registru de evidență a zilierilor, iar dacă nu respectă dispozițiile legii, riscă o amendă de până la 20.000 lei.

POTRIVIT noii legi, zilierul nu va fi asigurat în sistemul de pensii, al asigurărilor sociale pentru șomaj sau sănătate. Astfel, din veniturile realizate din activitatea prestată de zilieri, nu se datorează contribuții sociale obligatorii nici de către ziler, nici de către beneficiar.

VÂRSTA minimă a persoanelor care desfășoară activități de acest tip este de 16 ani iar perioada maximă pentru același beneficiar nu poate

depăși 90 de zile, cumulate într-un an calendaristic. Durata zilnică de executare a activității de ziler nu poate depăși 12 ore, respectiv 6 ore pentru minorii cu capacitate de muncă. Plata zilierului se va face zilnic, pentru echivalentul a cel puțin 8 ore de muncă, iar cuantumul se va stabili prin negociere directă între părți, dar nu va putea fi mai mic de 2 lei/oră sau mai mare de 10 lei/oră.

CONFORM legii nr. 52/2011, activități cu caracter ocazional se pot presta în agricultură, vânătoare și pescuit, silvicultură (exclusiv exploatarea forestieră), piscicultură și acvacultură, pomicultură și viticultură, apicultură, zootehnie, spectacole, producții cinematografice și audiovizuale, publicitate, activități cu caracter cultural, manipulări de mărfuri, activități de întreținere și curățenie.

OBLIGAȚIILE BENEFICIARULUI

- înființarea Registrului de evidență a zilierilor și completarea lui, înainte de începerea muncii propriu-zise;
- prezentarea Registrului de evidență a zilierilor organelor de control abilitate;
- instruirea și informarea zilierului cu privire la activitatea pe care urmează să o presteze, riscurile și pericolele la care poate fi expus în exercitarea activității și drepturile zilierului. Instruirea are loc zilnic, înainte de începerea activității;
- plata remunerației convenite către ziler, la sfârșitul fiecărei zile de lucru;
- asigurarea, pe propria cheltuială, a echipamentelor de lucru și de protecție care se impun în funcție de natura și specificul activității desfășurate de ziler.

Dezvoltarea PUZ Vest

DEZVOLTAREA zonei PUZ Vest continuă în ciuda condițiilor economice dificile. Primăria caută să accelereze procedura birocratică necesară pentru electrificarea zonei.

„ȘTIU că proprietarii așteaptă cu nerăbdare să fie tras curentul. Le pot spune că suntem într-un stadiu avansat cu studiul de fezabilitate pen-

tru electrificarea cartierului. Acum obținem ultimele avize

și ne pregătim să scoatem lucrarea la licitație. Vrem ca

până la sfârșitul anului, electrificarea să fie finalizată”, a declarat primarul.

DE ASEMENEA, Primăria scoate luna aceasta la vânzare mai multe loturi de terenuri în zona PUZ Vest, banii obținuți urmând să fie folosiți pentru electrificare și continuarea altor lucrări de infrastructură din comună.

Pe urmele trecutului (partea I: Basarabia)

ISTORIA adevărată a Șagului nu poate fi relatată decât de oamenii care locuiesc aici, care își spun poveștile de viață, așa cum le-au trăit.

PRIN mâinile doamnei Nina Ciogescu au trecut zeci de generații de copii deoarece ea a fost mai bine de 30 de ani învățătoare la Șag. Ea a dus mai departe o tradiție a familiei pentru că și tatăl său, dascălul Sebastian Dragalin, a avut aceeași profesie. Cu toate că și-a petrecut cea mai mare parte a vieții în Șag, doamna Nina s-a născut la Șolcani, o mică comună aproape de Nistru, în județul Soroca din fosta Basarabie, la nici 15 km de Soroca, unde și astăzi mai stă în picioare faimoasa cetate a lui Ștefan cel Mare. Tatăl său, Sebastian Dragalin, era învățător în comună, iar mama sa casnică. Viața lor s-a schimbat pentru totdeauna în 1940, când Basarabia a fost ocupată de armata rusă și a început războiul. Povestea lor este o poveste zbuciumată, este povestea refugiului.

ÎN 1944, după scurta perioadă în care Basarabia a fost eliberată, s-au reîntors rușii. Știau bine că cine putea, fugea, cine rămânea, risca confiscarea averilor, persecutarea, deportarea, așa cum se întâmplase și cu bunicul său, mort pe târâmurile înghețate ale Siberiei. Prima dată au scăpat ca prin urechile acului de deportare. „Tata era în armată în România, iar mama era acasă cu mine și fratele mai mic. Rușii au venit dinspre Soroca, și când au intrat în sat, prima casă de care au dat a fost casa noastră, care era la marginea

Învățătoarea Nina Ciogescu povestește de ce a ajuns familia ei la Șag

satului, sărea în ochi față de celelalte. Ne-au încercuit casa și au început să strige *burjui, burjui*, adică *burghezi*. Erau gata să ne scoată afară din case, cu puștile. Întâmplarea face că în acea zi, niște călători au poposit la noi și stăteau într-o casă mică, din curte. Doar ei i-au convins să ne lase în pace, că nu suntem burghezi”, își amintește cu emoție doamna Ciogescu. Atunci au știut că orice speranță de a mai rămâne era doar o iluzie, și pentru ei a început adevăratul calvar: refugiu.

DIN România, tatăl Sebastian le trimitea prin „radio” mesaje prin care le cerea insistent să lase totul în urmă și să vină cu orice preț în România. „Situția era complicată, mama nu putea pleca cu una cu două, pentru că tre-

buia să închidă mai întâi toate datoriile agricole către stat. A durat până când au reușit să lichideze tot. I s-a rupt sufletul când a trebuit să lase autorităților locale cheile casei noastre pentru care munciseră atâția ani”, spune doamna Nina.

CU o valiză în mână, au pornit pe drumul lung și anevoios către România. S-au dus mai întâi la Chișinău, pentru a cere

repatrierea. În capitala Basarabiei era o hărmălaie de nedescris. Români din toate părțile veniseră ca și ei să ceară să fie repatriați în Țara Mamă. Mulți plecaseră deja, iar ei erau printre ultimii veniți. Trebuia să stea la cozi interminabile. Și cum necazurile nu vin niciodată singure, pe când erau la Chișinău, i-a prins cutremurul din 1944. „Noi stăteam în chirie într-o casă mai veche. Mama a fugit de la etaj cu frățiorul în brațe, dar pe cel mic l-au lovit dărâmurile foarte rău”, oftează doamna Nina. Disperați, l-au dus pe copil la spital. În acel calvar, România părea a fi doar un târâm foarte depărtat, iar repatrierea, doar un vis. Situația lor era un disperată, așa că au decis să treacă Prutul clandestin. „Vă dați seama ce însemna, femeie cu doi copii, să treacă ilegal Prutul?”. O rază salvatoare a venit în ultimul moment și trecând prin multe peripeții, au avut norocul să prindă un transport. Aveau apoi să afle că era poate ultimul tren de basarabeni care trecea Prutul. În gara din Iași, îi aștepta tatăl. Iată-i regăsiți după atâta timp, cu nimic din tot ce au avut, dar împreună.

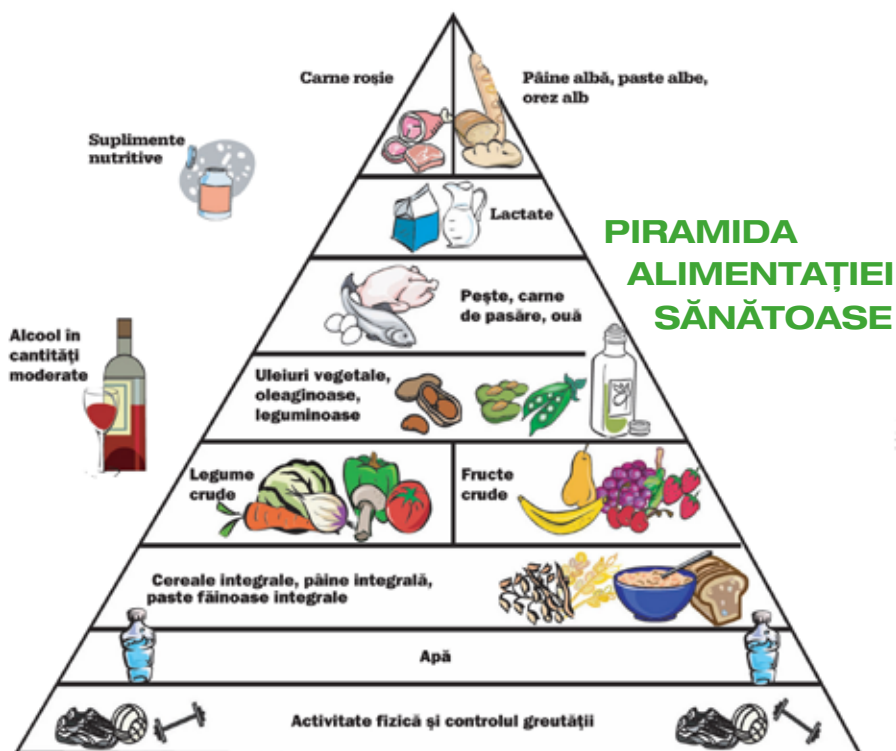
Dar prigoana refugiaților basarabeni nu avea să se termine aici, iar până la Șag mai era cale lungă.

(continuarea în numărul viitor)

Au învățat importanța alimentației corecte

O ECHIPĂ de elevi coordonată de profesorul Radu Cosmin Flavius a participat în data de 6 mai la Timișoara, la proiectul „Contribuția alimentației corecte și a practicării sportului în menținerea și întărirea sănătății” care s-a ținut la Grupul Școlar de Industrie Alimentară. Proiectul a fost cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013.

ÎN CADRUL proiectului, cei 8 elevi din clasele VI-VIII au realizat materiale educative pentru proba practică, și au scris un eseu pe tema alimentației și practicarea sportului. Dar mai important decât atât, ei au învățat cum să evite alimentele care pot fi nocive pe termen lung pentru sănătatea lor și au dezbătut problema alimentației incorecte și a efectelor pe care acestea le produce asupra dezvoltării tinerilor.

„ESTE o tematică de mare interes pentru școala noastră și încercăm să punem problema pe tapet de fiecare dată când avem ocazia. La noi, orele de sport sunt luate în serios și observăm că au efecte foarte pozitive. Însă noi nu putem

controla ceea ce elevii fac în afara orelor de curs. Spre exemplu, fenomenul obezității nu este foarte răspândit la noi, însă alimentația incorectă este omniprezentă în rândul copiilor”, ne-a spus directorul școlii Nicolae Zincă.

Ziua Europei, aniversată la Șag

DEȘI România a intrat de numai câțiva ani în Uniunea Europeană, ziua Europei începe ușor să fie sărbătorită în comunitățile mai mici sau mai mari din toată țara. La Primăria Șag, în dimineața zilei de 9 mai a fost intonat imnul Europei și a fost arborat steagul UE, iar la Școală s-a ținut o informare și o expoziție pe teme europene. „Este important ca generațiile noi să meargă înainte și să devină europeni în toată puterea cuvântului”, este de părere primarul.

ÎNSEMNELE EUROPEI

ZIUA de 9 mai a fost aleasă ca zi a Europei deoarece este considerată că la această dată, în 1950, Robert Schumann

a dat startul la construcția europeană.

DRAPELUL a fost adoptat în 1955 și este compus dintr-un cer de 12 stele, pe fond albastru. Ele simbolizează unitatea popoarelor Europei.

IMNUL Europei este „Oda Bucuriei” din simfonia a 9-a de Beethoven. Melodia subliniază aspirația spre valorile comune, unitatea în diversitate și ideal-

urile de libertate, pace și solidaritate care stau la baza Uniunii Europene.

MONEDA unică Euro a intrat în circulație în 2002.

DEVIZA Uniunii Europene este „unitate în diversitate”.

CĂSĂTORII

Rintye Günther Anton cu
Buruiană Elena

Axinia George Bogdan cu
Câmpean Maria Susana
Casă de piatră!

DECESE

Bucovicean Ioan
Adrobotoaei Neculai
Dumnezeu să-i ierte!